

HALLGATÓI ÖTLETPÁLYÁZAT: MIND THE GAP STUDENT COMPETITION – MIND THE GAP

SZERZŐ/BY:
HEGYI NÓRA, SZABÓ ESZTER

A European Federation for Landscape Architecture (EFLA, Európai Tájépítészek Szövetsége) 2011. november 2-4. között 'Mind the Gap - Landscapes for a New Era' címmel, Tallinnban megrendezésre kerülő regionális konferenciája alkalmából nemzetközi versenyt hirdetett tájépítész-hallgatók számára. A pályázat a konferencia témaköréhez kapcsolódóan a 'Mind the Gap - Gaps in Urban Life' címet kapta, és a városi térben található „rések” definiálását, problémaanalízisét kérte a jelentkezőktől, egy konkrét eset bemutatásán keresztül. A verseny részét képezte a feltárt konfliktusokra való megoldási alternatíva felkínálása és A1-es méretű, a konferencia arculatához illő, előre megadott sablonnal ellátott poszteren történő ismertetése. A formai követelményt leszámítva a versenyt kiírók kimondottan kiemelték, hogy nem szeretnék határt szabni a képzeletünknek. A választott téma és eszköz lehetett speciálisan erre a versenyre életre hívott vagy már létező projekt, közpark, kert, installáció, vagy városarculati kérdés bemutatása is. Egyetlen kérdésre kellett megtalálni a választ: mi is az a „városi rés” (urban gap)?

Az EFLA zsűrije örömmel nyugtázta, hogy a pályázatra nagyon nagy

számban érkeztek pályaművek, ezért a szokottnál is jóval több időt szentelt a pályázatok érdemi bírálatára.

Az összesen 47 munkából a zsűri három díjazott.

1. díjat nyert Hegyi Nóra és Szabó Eszter pályaműve
2. díjat nyert Hanne Johnsrud (Norvégia)
3. díjast nyert Ilze Ruksane, Ilze Janpavle, Mara Jakobovica és Kristina Sisejeva (Lettország)

Az EFLA zsűrije az első helyezéssel jutalmazott, „Gappin Started” című pályamunkához az alábbi értékelést fűzte:

“It is a witty and satirical proposal that strikes with its looseness and playfulness in its methods and attitude against private developments and official restrictions. It inspires to think more widely about the disappearance of public spaces. The ideology of student work is present!”

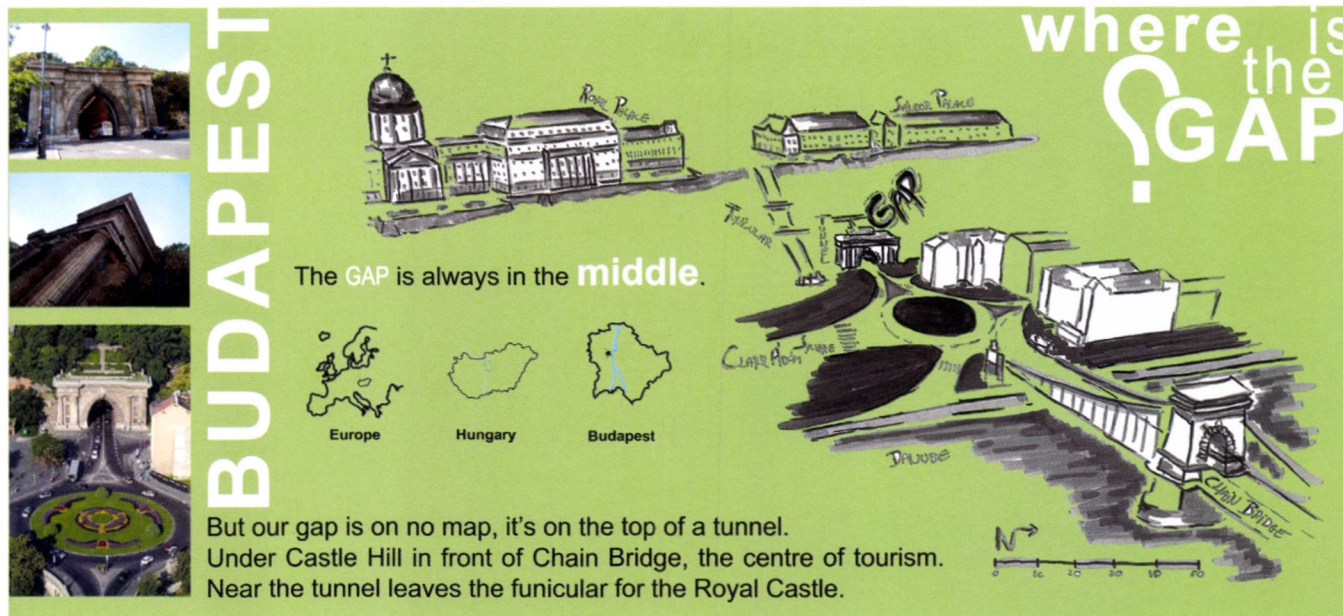
Az alábbiakban a nyertes hallgatók mutatják be pályaművüket (a szerk.)

Nemzetközi versenyről lévén szó, a pályázat kiírása, és a benyújtott dokumentáció is angol nyelvű volt. Ezért az alkotási folyamat során igyekeztünk

angolul megformálni gondolatainkat, hogy elkerüljük a fordítás általi veszteségeket, és hogy előnyt kovácsolhassunk az angol nyelv adta „gap”-es szóviccek, szókapcsolatok használatából. Így az a sajátos helyzet állt elő, hogy ezen sorok írásakor, a pályázati anyag magyarra történő lefordításával óhatatlanul is veszítünk a pályamunka eredeti értékéből. A másik nehézséget az okozza, hogy az ötletpályázatra benyújtott poszter elsősorban egy vizuális információhordozó, ami a rajta megjelenő rajzok, ábrák és képek erejével kel életre, mintsem szöveg formájában. Ezért, a könnyebb érthetőség kedvéért ajánljuk a poszter képeinek, részleteinek a megtekintését is.

A helyszín kiválasztása hosszas ötletelés eredménye: kerestünk mikro és makro GAP-eket, virtuális és kézzel fogható helyeket. Inspirációként megnéztük a verseny kiírói által javasolt Mind the Gap című filmet, amelyet Eric Schaffer rendezett. Végül a Budavári alagút feletti kilátóteraszt, Budapest egyik kedvelt turisztikai látványosságát választottuk. A döntésünket indokolja, hogy a helyszín olyan karakterjegyekkel rendelkezik, amelyeket ikonikus voltuk révén egy már korábban itt járt személy biztosan megismer, vagy a helyszínt a pla-

1. kép/pict.: A Gap bemutatása / Introduction of the Gap

In November 2011 the EFLA (European Federation for Landscape Architecture) Regional Congress for Landscape Architecture was held in Tallinn, organized by the Estonian Landscape Architects' Union (ELAU). As an antecedent of the congress an international competition for landscape architect students had been proclaimed called "Mind The Gap - Gaps in Urban Life" - according to the title of the congress: "Mind The Gap - Landscapes For A New Era". The task was to give a definition for the phrase "gap", and analyze related problems and conflicts in the life of the city. An example was also needed to work out a case study on the topic. As a conclusion a troubleshooting solution had to be presented as well. Announcers highlighted they did not want to set boundaries to our imagination. The proposal could be a virtual project elaborated for the competition on an already existing conflict reflecting to urban gaps. The range of project elements was huge: it could be a garden, public area, urban design and street art components or any installation related to the theme. The proposal had to be presented on A1 sized posters with the template of the congress, given by the organizers.

The competition Jury was happy, that there were so many works, in

total 47 different proposals from all over the world in the competition. The Jury needed extra time to make their decision, which is a good sign! Three prizes all together were given, namely:

- 1st prize - Nóra Hegyi & Eszter Szabó (HUN)
- 2nd prize - Hanne Johnsrud (NOR)
- 3rd prize - Ilze Ruksane, Ilze Janpavle, Mara Jakobovica, Kristina Sisejeva (LAT)

The jury of EFLA awarded with the first prize the paper called "gappin' started", and gave the following comment on the work: "It is a witty and satirical proposal that strikes with its looseness and playfulness in its methods and attitude against private developments and official restrictions. It inspires to think more widely about the disappearance of public spaces. The ideology of student work is present!"

The introduction of the 1st prize Work is given below written by the Winners (the Editor)

Choosing the project area was an outcome of a long brainstorming. To make up our mind we searched for different sources connected to the

phrase, micro and macro gaps, virtual and actual spaces. To get inspired we also watched the movie 'Mind the Gap' (directed by Eric Schaeffer) suggested by the announcers of the student competition. Finally we chose the well-known panorama terrace above the tunnel of the Castle Hill in Budapest as the object of our case study. In our decision making process it was important to find a place which is a characteristic site of Budapest or rather an iconic place that can be easily rediscovered by someone who had been there before, or can be recognized by future tourists who just get to know the place by the case study.

There is a huge drop-off between the look-out point and the square beneath. The present border of the terrace is inappropriate both from an aesthetical point of view as well as from the aspect of defense. The gap on the fence, and the trodden parts of the fencing shrubs are here for attracting people to trespass. Behind the line there is just a few meters wide platform without any rails.

Based on these above mentioned physical conditions and the behaviour of the visitors we created our own definition of the phrase GAP: it is an unofficial gate, a crack that is just opened for those who perceive it and dare to

kátról megismerő ember a jövőben itt megforduló turistaként fel fog ismerni.

Meghatároztuk saját definíciónkat a „Gap” kifejezésre: olyan rés, nem hivatalos átjáró egy „másik” világba, amely csak azok számára áll nyitva, akik azt észreveszik, és van bátorságuk átlépni is. Bár ezen helyek valamilyen oknál fogva (leginkább balesetveszély miatt) lezártak, „tiltott” használatukkal be tudjuk kapcsolni őket a települési vérkeringésbe, növelve ezzel is a városi életér változatosságát. Különleges hangulatuk olyan egyedi élményt nyújt, amely erős kötődést teremthet a hely és (akár helyi, akár külföldi) használója között.

A kerítések, a belépést tiltó jelzések mindenkit izgatnak: vajon mi lehet a túoldal? Ha közterületről van szó, akkor pedig jogosan merül fel a kérdés, hogy miért kell kívül maradnunk. Az emberi kíváncsiság hajtotta „határátlépés” azonban nem csak a szó fizikai értelmében létezik. A kerítés átmászásával párhuzamosan a cselekvő döntést hoz, hogy marad-e a törvények, társadalmi konvenciók által előírt oldalon (jogi dimenzió), vagy hogy kockáztatja-e a testi épességét (racionális dimenzió). Az is kérdés, hogy mi készteti erre. Tapasztal-e valamilyen infrastrukturális hiányosságot (kielégítettségi dimenzió) vagy ép-

pen valamilyen belső indíttatás (emocionális dimenzió) hajtja a helyhez forrt érzelmi többlet megszerzésének irányába.

Az alagút tetején található panoráma-terasz kerítésein túli terület esetén a két legnagyobb problémát a balesetveszély és a rongálásból, szemetelésből fakadó növekvő fenntartási költségek jelentik. Kié az emberi életek megóvásának a felelőssége? Elég-e csupán figyelmeztetni, vagy fizikailag, jogilag is szükséges kizárni a közönséget? Vajon az illegális hozzátartozik a hely szelleméhez? És egyáltalán miért másszuk át a kerítést? „Odaát” valóban élesebb lesz a fénykép, vagy ragyogóbb a napfelkelte? A fenti kérdéseket nehéz megválaszolni. Még nehezebb olyan megoldást találni, amely úgy redukálja a nem kívánatos tényezőket, hogy közben megőrzi azt a megfoghatatlan, és szavakkal nehezen körülírható jelenséget, ami a „Rést réssé” teszi.

Mivel az érdekeltek széles köre (használók, fenntartók, esetleges beruházók), és a közöttük levő konfliktusok komplexitásából fakadó jelenlegi állapot feloldása túlmutat a tájépítészeti módszerek kizárólagos alkalmazásán, ezért úgy döntöttünk, hogy egy konkrét javaslat megfogalmazása helyett inkább a feltérképezett problémáknak szeretnénk görbét tartani installációk segítségével.

Az első két esetben a realitásnál maradván – talán ahhoz túl keményen is ragaszkodva – mutattunk be lehetséges jövőképeket installációk segítségével. Ezen példák egyszerűségével a megoldás kézenfekvőségét igyekeztünk kihangsúlyozni. A jelenleg elzárt terület virágokkal való beültetése a növények és a rendezettség harmóniája által fékezheti meg a kimászókat, hiszen a párkány elfoglalása immáron komoly pusztítással, a virágok kitaposásával járna. A másik ötlet azon az észrevételen alapul, hogy a panoráma jelen körülmények között, ülve nem élvezhető. Először azért, mert nincsen elég (használható) pad. Aki meg szeretne pihenni egy rövid időre, és a szögesdrótos kerítés helyett a feltároló városi sziluettet szeretné élvezni közben, annak ki kell másznia a párkányra. A Budavári alagút peremére kihelyezett, tojástartós dobozokba szurkált kivágott papírvirágok és a helyszínre kicipeltek székek és párnák azt üzenik, hogy ha a szándék már meg van, akkor viszonylag kis anyagi és munkafordítással is pozitív eredményeket lehet elérni. Az előbbieken bemutatott első két installáció a „Boldog Óra” (Gappy Hour – Happy Hour) nevet kapta, mert az igények (magasabb színvonalú) kielégítésével igyekszik a konfliktust feloldani.

cross it. Although these places are mainly closed because of the possibility of an accident, their use raises urban diversity. These are places with special atmosphere that can provide an extraordinary urban experience, creating a much more efficient affection for the place regardless of whether you are a resident or a tourist.

Signs like 'Keep Out', fences, danger signs make people think: What is the difference between here and behind the line? If it is a public space why should I stay out? Curiosity makes people cross the gap, but not just in a physical way. Although crossing the fences means a transition between inside and outside (physical dimension) but in the same time makes the individual consider several factors such as respecting social conventions and laws or not (legal dimension) or taking the risk of getting hurt (rational dimension). It is also a question what is the driving force in case of crossing the gap. It can be the presence or the absence of the infrastructure -such as benches- or the functionality of the place itself (satisfaction-dimension). Or maybe there is a feeling deep inside, an irresistible urge that drives you through, when your wish for getting more takes over and you must obey it.

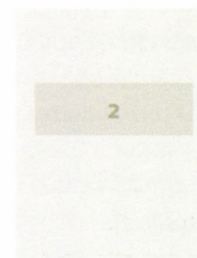
Generally the place is closed to protect people from falling down or getting hurt. And also the problem of the increasing maintenance costs, because of the emerging destruction and littering, must be solved. The main questions are: Who has to take the responsibility in case of an accident? Is it enough to warn people to watch out or keeping them literally out is essential? Would it be still interesting if it was not dangerous anymore? Should it be illegal to enjoy yourself? Is it "the other side" what makes the photo sharper, or does it make the sunrise much brighter? The above mentioned questions are not easy to answer. It is even more difficult to find a solution that reduces the unwanted factors, and at the same time keeps alive the incomprehensible phenomenon of the gap itself.

According to the wide range of stakeholders (users, maintainers, potential investors) and the complexity of their

upcoming conflicts, the solution cannot be found only within the borders of the landscape architecture. For this reason we decided to create several installations to see the presumed problems as though as through a mocking glass instead of creating one exact proposal.

In the first two cases -a bit stuck to reality- we tried to envision obvious solutions. By the off-hand preparation we would highlight the simplicity of the solutions. The flower planting on the currently fenced-off part of the terrace stops people crossing the borders by the help of the adored plants and the harmony. As going there and stepping on the flowerbeds would mean a serious destruction and would cause an immediately perceivable unwanted effect. The next installation tries to refer to the present situation, as there are no benches to sit down to have a rest and enjoy the spectacular view. If someone still wants to do it, then there is no other way: crossing the fence is necessary. The egg boxes with cutout colorful paper flowers placed on the edge of the terrace, and also those indoor chairs set up with comfortable cushions and blankets are here to show that with the right intention there is no need for a big effort or investment to reach some positive effects. These two installations were given the name of "Gappy Hour" referring to a simple troubleshooting solution that is based on the satisfaction of the emerged needs.

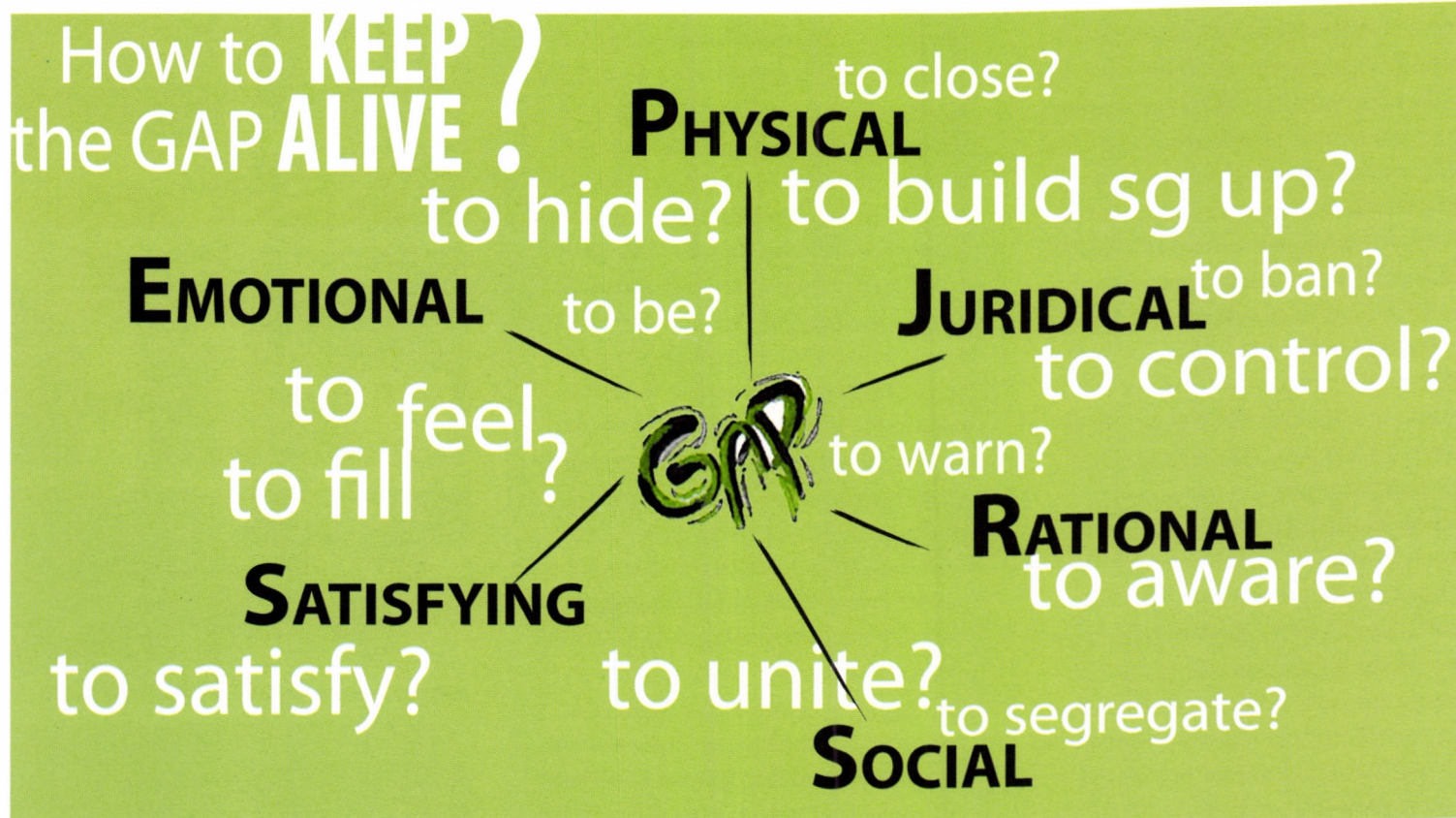
But if the windup of the danger is confined to the rusty fence with barbed wire, to the stinging shrubs in bad condition and to the warning sign placed totally in the middle of spectacular view, then we would say it is better to download an image from internet instead of staring at something ugly. If the panorama terrace was changed into some new-built restaurant (as lately there was some news about it), the optical-physical obstacle would be present as well. But if this project was carried out the public use would disappear and the place would become an exclusive privilege of those who pay for it. Although the gap physically would be filled, a deeper one -a social gap- would open up emphasizing human

2. kép/pict.:
Az alagút felett /
Above the Tunnel

3. kép/pict.: Miért másszunk? / Why to climb?

Azonban, ha a „Rés” veszélyforrásának felszámolása továbbra is a jelenleg látható rozsdás kerítésre, szögesdróra és a rossz állapotú cserjére illetve a látószög kellős közepébe helyezett figyelmeztető táblára korlátozódik, akkor elképzelhető, hogy tényleg jobban jár a szemlélő, ha hazamegy és letölt egy képet a világhálóról, ahogyan azt a harmadik installáció, a „gaptop” hibaüzenete is tanácsolja. Hasonlóan fizikai-optikai akadályba ütközne a szemlélő akkor is, ha a panorámateraszt beépítenék, és az elmúlt időszakban felröppent hír szerinti vendéglátó-ipari egység épülne meg. Ez esetben a „Rés” a fent kifejtett összes dimenziójával együtt eltűnne, egyetlen újabb, társadalmi-vagyoni differenciáláson alapuló szakadékot hagyva maga után. A közhasználat, a mindenki által térítésmentesen hozzáférhető kilátás ekkor a fizető vendégek privilégiumává válna. Bár installációnk, a „Budapest Explorer” ez esetben sem tudná a kívánt látványt megjeleníteni, tanácsot ad, hogyan lehet a problémát elhárítani, azaz „akadálytalanul” élvezni a panorámát.

Ezen a ponton léptek be az installációsorozatba a kritikai szemléletmód születői, amik azon az abszurd szituáción alapulnak, amikor egy panorámateraszon a kilátást pótolni szükséges, és a

szemünk helyett más érzékszerveinket kell segítségül hívni. A „Letapintó doboz” (Touch-down-box), egymástól könnyen megkülönböztethető textúrákból (száraztészta, só, karton, szívószál) megalkotott pesti panorámáját magát nem, csak a jelmagyarázatot láthatjuk, és az ujjbegyeink segítségével ismerhetjük meg a túlpartot. Ugyanilyen meghökkentő lehetőség az „Audio-guide” használata is. Ez a szerkezet Budapest egyik legszebb látképét konvertálja olyan hanganyaggá, amely vonalról vonalra haladva rajzoltatja meg a város sziluettjét a hallgató-sággal. Az utolsó, „Örülök, hogy látlak” (Gappy to see You) című installáció pedig azt mutatja be, hogy az emberi kíváncsiságnak egy fal sem szabhat háttárt. A kihelyezett CD-k és fürdőszobai tükör segítségével – még ha kicsit torz képet is lehet kapni – legalább meg lehet csodálni az eltakart panorámát.

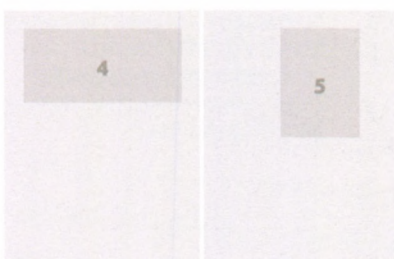
A mondanivalónk abszurditása a jelenlegi, hasonlóan meghökkentő, áldatlan állapotra válaszol, hiszen Budapest egyik legkedvezőbb fekvésű kilátóteraszának napjainkban látható arca legalább olyan morbid és sok kérdést felvető képet fest, mint a fent bemutatott installációk. ●

disparity. However the “error of the gaptop” installation cannot replace the panoramic view, it gives some useful and rather absurd pieces of advice. By drawing on wrapping paper we made the error page of Budapest Explorer that says: “The view you are looking at might have been blocked.” After getting this error message how can we protest against the decreasing urban diversity?

This was the point when we started to consider a satirical, critical point of view, to set up something stunning, referring to the absurd situation itself, when on a panoramic lookout point, the view needs to be substituted, and instead of our eyes we have to call for our other senses.

The collage of panorama made of pasta, salt, straw and cardboard is here to present the Pest side of the river Danube. By the help of the fingertips the scenery becomes palpable and by reading the legend put on the surface of the box the spectacular panorama can be reconstructed. Using the “palpating-box” “GAPpin’ in touch” with the city is not difficult anymore. If more information is needed, then “let’s GAP loud” by the help of the audio-guide. It is a machine that is able to convert one of Budapest’s most beautiful panorama into an audio file, which tells you line by line how to draw what you cannot see. And the last installation, called “GAPpy to see you” confirms that the human curiosity has no limits. Even if there is a wall, holding a cosmetic mirror or a simple disk can help to get some reflection of the other side.

By the above presented absurd snapshots we would respond to the current stunningly bad state of the terrace, whose mission should rather be to serve as a tourist attraction than be a blemish of Budapest. We also wanted to present the conflicts and highlight the fact that these kind of urban gaps are irreplaceable.

4. kép/pict.:
A rés dimenziói és a megoldások /
Dimension of the Gap
and the solutions

5. kép/pict.:
A poszter / The poster